Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 1. Lutego 1874. **Część III.**

Nr. 4.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, Ministerstwa rolnictwa i Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerst. wojny państwa z d. 1. sierpnia 1873.,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 77.), o dostarczaniu koni potrzebnych do wojska stałego i obrony krajowej w razie uruchomienia armii.

W wykonaniu ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 77.) ogłasza się następujące, pomiędzy interesowanemi Ministerstwami umówione przepisy wykonawcze:

Do §§. 2., 3. i 13. ustawy.

Ministerstwo wojny państwa, na podstawie ordre de bataille przedstawi Ministerstwu obrony krajowej corocznie z końcem listopada wykaz ogólnej ilości koni, które ponad stopę pokojową będą potrzebne do zaopatrzenia siły zbrojnej (spólnego wojska i obrony krajowej) podług stopy wojennej, i na koszt spólnego budżetu wojskowego mają być nabyte, a Ministerstwo obrony krajowej ustanowi podług przepisów §. 3. ustawy ilość koni z jednej strony na królestwa i kraje w radzie państwa reprezentowane, z dru-

giej na kraje korony węgierskiej, przypadającą, tudzież jednocześnie ilość koni, które trzeba będzie nabyć dla obrony krajowej na koszt jego budżetu.

Do §. 4.

Ilość koni, która na koszt spólnego budżetu wojskowego i na koszt budżetu Ministerstwa obrony krajowej ma być zakupiona, rozkłada się na poszczególne kraje (okręgi administracyjne) i na poszczególne okręgi poborowe w stosunku tego, co każdy z nich dostarczyć jest zdolny.

Rozkład na poszczególne kraje uskutecznia Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem obrony krajowej do dnia 15. stycznia, a rozkład na poszczególne okręgi poborowe władza administracyjna krajowa w porozumieniu z Komendą jeneralną (wojskową) do dnia 15. lutego.

Rozkłada się na podstawie wykazów rocznych, których mają dostarczyć gminy i władze administracyjne stosownie do przepisów rozporządzenia ministeryalnego, jednocześnie wydanego (Dz. u. p. Nr. 136.).

Zmiany w rozkładzie kontyngensów krajowych, w skutek stosunków nieprzewidzianych potrzebne, poczyni Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem obrony krajowej.

Jeżeli z takich samych przyczyn będą potrzebne zmiany w rozkładzie na okręgi poborowe, poczyni je władza administracyjna krajowa w porozumieniu z Komendą jeneralną (wojskową).

Władza administracyjna krajowa winna przedstawić Ministerstwu rolnictwa i Ministerstwu obrony krajowej tak rozkład, jak i wszelką w tymże zmianę.

O rozkładzie na poszczególne kraje i okręgi, tudzież o następnych w tymże zmianach, Ministerstwo wojny państwa otrzymuje wiadomość od Ministerstwa obrony krajowej.

Konie, które z okręgów poborowych na koszt budżetu spólnego mają być dostawione, wydziela Ministerstwo wojny państwa podług rozmaitych miejsc poboru oddziałom i zakładom wojskowym, i zawiadamia o tym dziale Ministerstwo obrony krajowej, tudzież Komendy jeneralne (wojskowe).

Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny państwa uskutecznia podobny podział co się tyczy koni, które z okręgów poborowych do obrony krajowej mają być odstawione, i zawiadamia o tem komendy jeneralne (wojskowe).

Do §. 5.

Miejsca poboru tudzież przyłączone do każdego z nich pod względem poboru okręgi poborowe, a względnie gminy, wyznaczą władze właściwe

już w czasie pokoju po dokonaniu rozkładu ilości koni potrzebnych na okręgi poborowe.

Do §. 6.

Zwyczajnie ustanawia się komisyę poborową dla każdego okręgu poborowego.

Jeżeli w okręgu poborowym jest kilka miejsc poboru, natenczas utworzona dla niego komisya poborowa odbywa pobór, przenosząc się kolejno z miejsca na miejsce w takim porządku (program poboru), jaki ustanowi władza administracyjna krajowa w porozumieniu z Komendą jeneralną (wojskową).

Członkowie komisyi poborowej, o ile już w ustawie (§. 6. *a*) nie są wskazani, będą wyznaczeni jeszcze w czasie pokoju, mianowicie zaraz po wyznaczeniu miejsc poboru.

Członków wojskowych mianuje Ministerstwo wojny państwa, tudzież o ile będzie zażądaną pomoc oficerów obrony krajowej Ministerstwo obrony krajowej.

Weterynarzy cywilnych, jeżeli mają być przydani komisyom poborowym, i taxatorów, wyznacza władza administracyjna krajowa. Takowa może wyznaczenie taxatorów poruczyć starostom powiatowym. Wybór mężów zaufania zarządza władza administracyjna powiatowa, w miastach zaś, własne statuta mających, odpowiednia władza gminna.

Jeżeli mężów zaufania wybierają burmistrze i wójci gmin okręgu poborowego, natenczas w razie względnej większości lub równości głosów rozstrzyga los.

Wojskowi członkowie komisyi poborowej i weterynarze cywilni tym komisyom przydani, mogą być przeznaczeni wyjątkowo do kilku komisyi poborowych. Należy jednak przeznaczyć ich jeszcze w czasie pokoju.

Władze administracyjne krajowe i Komendy jeneralne (wojskowe) zawiadamiają się nawzajem, kogo zamianowały członkami komisyi poborowych.

Do czynności rachunkowych i biurowych podczas zaopatrzenia wojska władza administracyjna przydaje komisyom poborowym drugiego urzędnika administracyjnego, a władza wojskowa niższego oficera, w czynnej służbie lub na emeryturze zostającego, tudzież innych potrzebnych pomocników.

Wszystkie osoby, w ustępie powyższym wzmiankowane należy wyznaczyć jeszcze w czasie pokoju.

Ludzi potrzebnych do odebrania i pilnowania koni, przeznaczonych dla obrony krajowej, wyznaczy Minister obrony krajowej.

Powinności członków komisyi poborowych (asenterunkowych) są wyszczególnione w załączonej instrukcyi (dodatek A). **Dodatek A.**

Do §§. 7., 8. i 10.

Zarządzając dostawę koni, właściwy Minister wprowadza w życie komisye poborowe. Komisye poborowe będą zarazem zawiadomione o terminie, aż do którego kontyngens wyznaczony ma być przystawiony.

Jeżeli c. k. wojsko i obrona krajowa mają być uruchomione częściowo (stopniowo), oblicza się podług wyznaczonej cyfry zmniejszoną ilość dostawić się mających koni, jakoteż odpowiedni rozkład na okręgi poborowe, leżące najbliżej korpusów armii, które mają być uruchomione, i zawiadamia się o rezultacie władze administracyjne powiatowe, jakoteż komisye poborowe.

Jeżeli po uruchomieniu częściowem (stopniowem) nastąpi ogólne, natenczas okręgom dostawiającym policzy się ilość koni przy częściowem uruchomieniu już dostawionych, i jeżeli okręgi te dostawiły już całą tę ilość, która dla uruchomienia ogólnego jest wyznaczona, będą wolne od dalszego poboru.

Gdy dostawa koni będzie postanowiona, władza administracyjna powiatowa wyda wezwanie do gmin (wyłączonych obszarów dworskich), aby w dniu wyznaczonym i o wyznaczonej godzinie przystawiły na wyznaczone miejsce poboru wszystkie konie, które z dniem 1. stycznia roku stawiennictwa przekroczyły czwarty rok życia, a od stawiennictwa nie są uwolnione.

Władza administracyjna winna użyć wszelkich możliwych środków, aby rozporządzenie to ściśle i jak najspieszniej było wykonane.

Naczelnicy gmin (przełożeni obszarów dworskich) winni zaraz po otrzymanem wezwaniu, sprostować, stosownie do znajdującej się w tym czasie ilości koni, wykazy, w roku ostatnim na mocy rozporządzenia z dnia 1. sierpnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 136.) podług gmin sporządzone, a co się tyczy koni, które nie będą stawiane, zanotować prawną przyczynę uwolnienia, lub wszelką inną, dla której stawienie będzie zaniechane, i wykazy te oddać komisyi. Nadto, co się tyczy koni prawnie uwolnionych, winni mieć w pogotowiu potrzebne wykazy (§. 8. ustawy).

Co się tyczy koni, które jako chore nie mogą być transportowane, należy załączyć świadectwa, okoliczność tę potwierdzające, a wydane przez dwóch właścicieli tych koni, które będą stawione.

Właściciele owych koni, jakoteż ci, którzy takie świadectwa wydają, są odpowiedzialni podług obowiązujących ustaw za prawdziwość podań świadectwami stwierdzonych.

Do §. 9.

Komisya poborowa ogląda i zaciąga podług przepisów instrukcyi powyższej konie, na miejsce poboru w powiecie przyprowadzone. Konie zacię-

żne będą utrzymywane od dnia zaciągu kosztem skarbu wojskowego, obejmuje zaś takowe na miejsce poboru, a względnie transportuje dalej ten korpus wojskowy, do którego są przeznaczone.

Jeżeli przy rozpoczęciu zaciągu, komendy, do odebrania koni przeznaczone, nie przybędą dla przeszkód nieprzewidzianych; władza administracyjna jest obowiązana konie już zaciągnięte odebrać, pilnować i żywić na rachunek skarbu wojskowego, dopóki te komendy nie przybędą.

Komisya poborowa jest obowiązana zapisać konie nadliczbowe, po wybraniu potrzebnej ilości w poszczególnych okręgach pozostałe, a do służby wojskowej zdatne, i wykazy tychże, sporządzone podług wzorca (dodatek B) przesłać niezwłocznie do władzy administracyjnej krajowej, ażeby na podstawie tychże mogły być najspieszniej pokryte niedobory, jeżeli się okażą.

Dodatek B.

W tym celu władza administracyjna krajowa winna sporządzić podług wzorca (Dodatek C) ogólny wykaz koni nadliczbowych, do służby wojskowej zdatnych, a we wszystkich obwodach poborowych okręgu administracyjnego pozostałych, i przesłać ten wykaz odpowiednim Komendom jeneralnym (wojskowym).

Dodatek C.

Gdyby komisya poborowa nie mogła z przyprowadzonych koni powiatu zaciągnąć przypadającego kontyngensu, winna niezwłocznie, jeżeli można telegrafem, donieść o tem władzy administracyjnej krajowej, która w porozumieniu z odpowiednią Komendą jeneralną (wojskową) zarządzi odpowiedni rozkład.

Przy odstawieniu koni, komisye poborowe winne znosić się tylko z właścicielami koni i gminami.

Znoszenie się z handlarzami koni zamiast z ich właścicielami i gminami, jest komisyom tym wzbronione.

Do §. 11.

Gdy komisye poborowe rozpoczynają czynności, urzędnikom i oficerom, członkami tych komisyj będącym, lub do nich przydanym, dopóki pełnią obowiązki przy zaciągu, należą się dyety ich stopniowi a względnie znaczeniu odpowiadające, i koszta podróży służbowych, w interesie zaciągu podejmowanych, będą im podług przepisu zwracane.

Mężowie zaufania pobierają za każdy dzień swego urzędowania dyety w kwocie pięć złotych dziennie.

Taxatorom oprócz tej dyety będą wynagradzane koszta podróży.

Konowałom wojskowym, dopóki pełnią obowiązki przy zaciągu, udziela się dodatek po dwa złote dziennie, a podoficerom, pełniącym obowiązki pisarzów przy komisyach poborowych dodatek po 50 centów dziennie.

Miejsca poboru, po ich wyznaczeniu, będą przyłączone do istniejących urzędów płatniczych w ten sposób, że każda komisya poborowa przyłączoną zostanie do tej kasy, w której będą złożone fundusze na zapłacenie za konie i na pokrycie innych wydatków zaciągowych.

Jak tylko czynności odstawy koni ukończone zostaną, Komendy jeneralne (wojskowe) przesyłają na podstawie raportów dziennych i wykazu C w §. 9. wzmiankowanego sprawozdanie ogólne do Ministerstwa wojny państwa, a co się tyczy odstawy koni dla obrony krajowej, także do Ministerstwa obrony krajowej.

Rozporządzenia zawarte w powyższych przepisach wykonawczych, wchodzą w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia, i odnoszą się także do odstawy i zaciągu zwierząt j u c z n y c h.

Auersperg r. w. ***Horst*** r. w.

Dodatek A.

INSTRUKCYA

dla

komisyj poborowych o postępowaniu przy zaciągu koni (zwierząt jucznych).

§. 1.

Komisya poborowa winna dołożyć starania, aby kontyngens koni, który ma być odstawionym, został rzeczywiście odstawiony w wyznaczonym czasie.

Od przystawienia koni aż do oddania ich oficerowi zaciągowemu winna postępować podług rozporządzeń ustawy i przepisów wykonawczych.

§. 2.

Prezes kieruje całem postępowaniem tyczącem się stawiennictwa, taxowania i zaciągu, rozporządza wszelkie środki ze stanowiska administracyjnego, do przeprowadzenia stawiennictwa potrzebne, zachowuje pieczęć urzędową komisyi, a w szczególności czuwa także nad dokładnością wypłaty ceny koni, i, w porozumieniu z oficerem zaciągowym, nad dokładnością protokółu zaciągu.

Przed rozpoczęciem czynności zaciągu prezes odbiera w obecności komisyi przysięgę od taxatorów podług załączonej roty (Wzorzec, dodatek Nr. 1).

Wzorzec, Dodatek Nr. 1.

§. 3.

Oficer sztabowy lub wyższy, do zaciągu przeznaczony, orzeka o zdatności koni do służby wojskowej o tyle, że jeżeli oświadczy, iż koń jest zdatny do służby, żadna strona nie może przeciw temu czynić zarzutów, i koń ten będzie zapisany jako zdatny.

Jeżeli zaś oficer utrzymuje, iż koń jest niezdatny do służby, a jeden z mężów zaufania tego zdania nie podziela, prezes poddaje rzecz pod sąd komisyi poborowej. Przy głosowaniu oficer zaciągowy, waterynarz w komisyi zasiadający i każdy z mężów zaufania mają po jednym głosie.

W razie równości głosów rozstrzyga prezes.

§. 4.

Oficer sztabowy lub wyższy zaciągowy klasyfikuje konie, i oznajmia przypadającą cenę remontową.

On to przy pomocy weterynarza uskutecznia właściwy akt kupna, i w porozumieniu z prezesem, a przy pomocy komend odbiorczych, na miejsce zaciągu przybyłych, stara się o pomieszczenie, wyżywienie i obsługę koni zaciężnych, jakoteż o niezwłoczne ich odesłanie.

Weterynarz ogląda przyprowadzone konie pod względem zdrowia; dyktuje do protokółu zaciągowego rodoskaz każdego konia, a oraz ma pieczę nad cechowaniem koni zaciężnych.

Sprawy ekonomiczne wojskowe i rachunki skarbowe będą załatwiane podług wydanej w tej mierze instrukcyi, przez komisyę administracyjną i kasową, utworzoną z oficera od zaciągu i z tego, który jest przeznaczony do czynności biurowych.

Oficer przeznaczony do czynności rachunkowych i biurowych załatwia wszelkie czynności wzmiankowane w instrukcyi jako należące do służby ekonomiczno-administracyjnej w poddziałach c. k. wojska, i utrzymuje protokół zaciągu (Wzorzec, dodatek Nr. 2.).

Wzorzec, Dodatek Nr. 2.

Wzorzec, Dodatek Nr. 3.

Wzorzec, Dodatek Nr. 4.

On winien sporządzać listy zaciągu (Wzorzec, dodatek Nr, 3.), raporta dzienne (Wzorzec, dodatek Nr. 4.) i utrzymywać korespondencyę służbową wojskową.

On z kasy rządowej, do której komisya poborowa jest przyłączona, pobiera potrzebne kwoty za kwitem, przez oficera zaciągowego napisanym, przez prezesa poświadczonym, i pieczęcią urzędową komisyi opatrzonym. Do niego także należy sporządzanie rachunku.

Drugi urzędnik administracyjny, komisyi poborowej przydany, winien pomagać podług rozporządzeń prezesa, w czynnościach urzędowych komisyi, a w szczególności winien spisywać drugi exemplarz protokółu zaciągowego i protokół szacunkowy.

§. 5.

Ilość koni, które w jednym dniu mają być stawiane przed komisyą poborową, należy wyznaczyć w ten sposób, ażeby można było zaciągać w przecięciu 100 koni dziennie.

§. 6.

Co się tyczy własności koni, które mają być odstawione, obowiązują w tej mierze następujące przepisy:

Podług gatunku remonty dzielą się:

1. na konie wierzchowe,
2. na konie pociągowe,
3. na zwierzęta juczne (muły, osłomuły, konie juczne).

Miara minimalna wynosi:

koń wierzchowy dla jazdy 14 miar 3 cale,

koń wierzchowy dla artyleryi i koń pociągowy dla artyleryi lub wszelki inny 15 miar 1 cal,

koń juczny i muł 14 miar, i

osłomuł 13 miar.

Jeżeli zasobność jest dokładnie znana, mogą być przyzwolone uwzględnienia w mierze dla koni artyleryjskich o jeden a najwięcej o dwa sztrychy, jeżeli takowe wzrost niższy wynagradzają silniejszą budową ciała i mocniejszą podstawą.

Do oznaczenia wysokości konia (zwierzęcia jucznego) używa się miary taśmowej. Ażeby zmierzyć wysokość, kładzie się wierzchołek skówki metalowej miary taśmowej powyżej podkowy przed ocelem na dolnym brzegu kopyta, i mierzy się ztąd aż do najwyższego punktu kłęba.

Jako wiek minimalny wyznacza się dla wszystkich koni i zwierząt jucznych rok czwarty.

Jako wiek maxymalny wyznacza się dla koni wierzchowych skończony rok dziesiąty, a dla koni pociągowych (zwierząt jucznych) skończony rok dwunasty.

Jeżeliby komisya poborowa w przypadkach wyjątkowych uznała za słuszne nabyć starszego konia pociągowego dla jego szczególnych przymiotów, należy zapisać powody w protokóle zaciągowym.

Zresztą o zdatności koni do służby należy orzekać nie podług przepisów obowiązujących w czasie pokoju, lecz podług tych, które odnoszą się do orzekania o zdatności do służby podczas uruchomienia armii.

Jeżeli co do koni lub zwierząt jucznych, na mocy przepisu §. 12. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. dobrowolnie przystawionych, lub po cenie za remonty wyznaczonej dobrowolnie skarbowi sprzedanych, okaże się przed upływem terminu ewikcyi, że podlegają wadom w §. 925. pow. ks. u. c. prawnie oznaczonym, wolno skarbowi użyć ewikcyi.

Wady te są:

zołza podejrzana, nosacizna i dychawica.	15-dniową ewikcyą,

skołowacenie,
tylczak,
narowistość,
jasna ślepota, i
kurza ślepota
} z 30-dniową ewikcyą.

§. 7.

Czynność zaciągu zaczyna się od klasyfikacyi koni.

W tym celu komisya poborowa winna przyprowadzone konie rozgatunkować w ogóle podług ich zdatności, i te, które uzna za zdolne, oznaczyć podług ich przeznaczenia, jako:

konie wierzchowe,
pociągowe, lub
zwierzęta juczne,

i podług tych kategoryj kazać stawiać osobno.

Jeżeli ilość koni w jednym dniu na miejsce zaciągu przyprowadzonych jest tak znaczna, że rozciągnięcie tej klasyfikacyi na wszystkie przyprowadzone konie zajęłoby ze względu na termin dostawy zanadto wiele czasu, można ograniczyć ją tylko do tych koni, które przy ostatnich komisyjnych oględzinach, stosownie do rozporządzenia z dnia 1. sierpnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 136.) przedsięwziętych uznano za zdatne, lub których wcale nie oglądano.

Inne przyprowadzone konie należy mieć w pogotowiu na placu poboru w terminie wyznaczonym w §. 11. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873., gdyby później była potrzebna klasyfikacya.

Z koni klasyfikowanych zaciąga się naprzód te, które właściciele chcą oddać dobrowolnie po cenach za remonty wyznaczonych.

Następnie należy wezwać właścicieli koni w ogóle za zdatne uznanych, aby oświadczyli, czy chcą je odstąpić po ogłoszonej cenie remontów, przyczem należy przestrzedz ich wyraźnie, że taxatorowie nie są obowiązani stósować się do wyznaczonej za konie ceny, i że zatem, gdy przyjdzie do taxowania koń może także być wziętym za cenę niższą od wyznaczonej.

Konie ofiarowane dobrowolnie po cenie za remonty wyznaczonej stawia się na boku, rewiduje podług przepisu, i jeżeli będą uznane za zdatne, zaciąga się je w miarę potrzeby.

Konie zaciężne zapisuje się w protokóle zaciągu, a właściciele ich otrzymują od prezesa cedułę (Wzorzec, dodatek Nr. 5.) z odpowiednią liczbą zaciągu, na której jest zanotowana cena remontów.

Wzorzec Dodatek Nr. 5.

Jeżeli okaże się zwyżka koni oddanych dobrowolnie po cenie na remonty wyznaczonej, można uskutecznić zaciąg tej zwyżki, jeżeli to podług

zdania oficera zaciągowego nie popsuje rozporządzeń wojskowych, a następnie zwyżka ta będzie policzona na rachunek innych gmin okręgu dostawniczego, należących do tej samej komisyi poborowej.

Jeżeli ilość koni, które mają być zaciągnięte, nie jest pokryta końmi odstąpionemi po cenie remontów, przystępuje się do rewidowania i taxowania innych koni, klasyfikowanych poprzednio jako w ogóle zdatnych do służby.

Jeżeli podczas czynności taxowania, przy której każdego konia poddaje ścisłym oględzinom, będzie postrzeżona wada, w skutku której, zdaniem zaciągowego oficera, koń jest niezdatnym do służby, orzeka się w tym względzie w razie potrzeby podług przepisu §. 3. niniejszej instrukcyi.

Cenę szacunkową koni wyznaczają taxatorowie. Jeżeli taxatorowie nie zgadzają się co do ceny, rozstrzyga najprzód większość głosów; jeżeli wszyscy trzej różnią się w zdaniu, cenę stanowi kwota przeciętna tych trzech cen które podają. W tym ostatnim przypadku każdy z nich oznajmia oddzielnie prezesowi proponowaną przez siebie cenę konia, prezes zaś poleca zapisać natychmiast każdą taką cenę w protokóle szacunkowym (Wzorzec, dodatek Nr. 6.), i oblicza przecięcie z tych trzech cen, biorąc kwotę 50 centów i wyżej za cały złoty, a opuszczając kwotę niżej 50 centów.

Wzorzec, Dodatek Nr. 6.

Właścicielowi lub jego zastępcy nie służy prawo opozycyi przeciwko obliczonej cenie szacunkowej.

Z zaciągiem koni oszacowanych postępuje się w miarę potrzeby w ten sposób, że zaczyna się kolej od najtańszych koni, i idzie się dalej podług wartości szacunkowej.

Jeżeli z koni z jednej i tej samej kategoryi cen nie wszystkie odstawione być mają, los rozstrzyga, które należy odstawić.

Gdy się zaciąga konie do taxowania przypuszczone, przyjmuje się za zasadę, że jeżeli ilość koni zdatnych przewyższa kontyngens wyznaczony dla okręgu poborowego, żadna z osób posiadających więcej niż jednego konia nie może być zniewoloną do oddania więcej niż połowy wszystkich swoich koni.

Jeżeli ilość koni zdatnych pozwala trzymać się tej zasady, należy przynajmiej mieć ile można jednakowy wzgląd na tych właścicieli koni (§. 9. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. (Dz. u. p. 77.).

Po uskutecznionem oszacowaniu zapisuje się konie zaciężne podobnież do protokółu zaciągu, a właściciele ich otrzymują od prezesa cedułę (Wzorzec dodatek Nr. 5.), w której jest zapisana liczba zaciągu i cena szacunkowa.

Wzorzec, Dodatek Nr. 5.

Gdyby pomiędzy końmi, po cenie remontów ofiarowanemi, albo w takiej samej cenie oszacowanemi znajdowały się i takie, o których zdatności komisya orzekła w drodze głosowania (§. 3.), konie takie będą odstawiane do-

piero po zaciągu koni tej samej kategoryi cen, które oficer zaciągowy uznał za zdatne do służby.

§. 8.

Właściciele oddają konie zaciężne z uździenicą i z uzdą, tudzież, jeżeli są podkute, z podkuciem, z którem je przyprowadzili.

§. 9.

Konie w protokóle zaciągu zapisane, oznacza się cechą.

Cechuje się po lewej stronie szyi, liczbą zaciągu w protokóle zaciągu przytoczoną, i na lewej łopatce liczbą komisyi poborowej, i początkowemi literami odpowiedniego kraju.

Od chwili nacechowania koń staje się własnością skarbu wojskowego.

Dlatego należy przestrzedz właścicieli, że jeżeli który z nich, w miejsce konia, którego ma odstawić, wolałby odstawić innego, na miejsce poboru przyprowadzonego, a uznanego już za zdatnego do służby, i do tej samej kategoryi cen należącego, winien uczynić to natychmiast.

§. 10.

Gdy zaciąg się skończy, oficer zaciągowy, w obecności prezesa i oficera, do czynności biurowych przeznaczonego, wypłaca właścicielom koni lub ich legitymującym się pełnomocnikom cenę remontową lub szacunkową za niestemplowanem potwierdzeniem odbioru (Wzorzec, dodatek Nr. 7.) w przeznaczonej do tego konsygnacyi.

Wzorzec, Dodatek Nr. 7.

§. 11.

Protokół zaciągu, który winien być codziennie zamknięty i przez komisyę poborową podpisany, spisuje się w dwóch exemplarzach.

Jeden exemplarz pozostaje w komisyi poborowej do czynności urzędowych, drugi zaś bierze prezes i posyła władzy administracyjnej krajowej.

§. 12.

Konie zaciężne, stosownie do protokółu zaciągu na etat przyjęte przenosi się od dnia zaciągu, na podstawie list zaciągu, za dokument oddawczy służących, do korpusu wojsk, któremu mają być oddane, a wykreśla się je z etatu komisyi poborowej,

§. 13.

Przeznaczając konie do korpusów i zakładów, trzeba trzymać się pewnego stosunku wzrostu, mając wzgląd na odpowiednią jakość koni.

§. 14.

Dnie, w których do miejsc zaciągu przybyć mają komendy odbiorcze od korpusów i zakładów, wyznaczają Komendy jeneralne (wojskowe), a względnie wyznacza te dnie Ministerstwo obrony krajowej.

Ilość ludzi składających komendy odbiorcze wyznacza się jeszcze w czasie pokoju.

§. 15.

Koniom zaciężnym należy się przepisana ilość obroku od dnia zaciągu.

Transportuje się konie takie stosownie do szczególnych poleceń Komend jeneralnych (wojskowych) a względnie Ministerstwa obrony krajowej albo koleją żelazną (statkiem parowym) albo od stacyi do stacyi.

§. 16.

Dopóki trwa zaciąg, komisye poborowe posyłają raport dzienny bezpośrednio i bez konkomitatywy po jednym exemplarzu odpowiedniej Komendzie jeneralnej (wojskowej) i władzy administracyjnej krajowej.

§. 17.

Komenda jeneralna (wojskowa) dostarcza wszystkim komisyom poborowym jeszcze w czasie pokoju wszelkich potrzebnych blankietów na protokóły zaciągowe i szacunkowe, na listy zaciągowe, raporta dzienne i wszelkich innych druków w przepisach wykonawczych wzmiankowanych, cech i sprawdzonych miar taśmowych, tudzież pieczęci urzędowych i liczb zaciągu (tabliczek).

§. 18.

Konie, które mają być zakupione na rachunek budżetu Ministerstwa obrony krajowej, wybierają prezes i oficer zaciągowy zpomiędzy rozmaitych kategoryj cen w takim stosunku, w jakim ilość koni dla obrony krajowej potrzebnych ma się do ogólnej ilości koni, która w okręgu poborowym ma być odstawiona.

Jeżeli niepodobną jest rzeczą trzymać się ściśle tego stosunku, należy dążyć przynajmniej do zachowania go w przybliżeniu.

§. 19.

Konie w powyższym paragrafie wzmiankowane należy uwidocznić osobno w rubryce protokółu zaciągowego przeznaczonej na uwagi.

O odstawieniu koni takich należy składać osobno raporta dzienne.

Wydatki ich się tyczące liczy się oddzielnie.

§. 20.

Co się tyczy składania rachunków obowiązującemi dla wojskowych członków komisyj poborowych są przepisy, zawarte w instrukcyach przepisanych dla komisyj administracyjnych wojsk na stopie pokoju będących, a względnie dla zakładów wojskowych.

§. 21.

Jeżeli zachodzą wątpliwości, tyczące się stawiennictwa koni, lecz nie samego ich zaciągu, rozporządzenia odpowiednie wydają władze administracyjne.

§. 22.

Przepisy o zaciągu koni, w instrukcyi niniejszej zawarte odnoszą się także do zaciągu zwierząt jucznych.

Dodatek Nr. I.

Rota przysięgi

dla

taxatorów przy komisyach poborowych.

Ja (imię i nazwisko) przysięgam Panu Bogu wszechmogącemu i wszechwiedzącemu, że będąc przeznaczonym na taxatora do szacowania koni (zwierząt jucznych), które do zaopatrzenia siły zbrojnej podług stopy wojennej, odstawione być mają, będę szacował te konie sumiennie i bezstronnie, z ścisłem zachowaniem przepisu zawartego w ustępie 3. §. 9. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 77.), a więc bez względu na cenę remontową, lub w skutku uruchomienia podwyższoną.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

Komisya poborowa Nr. . . . .

Okrąg poborowy N. N.

Protokół zaciągu.

Dzień zaciągu	Nr. zaciągu	Maść, płeć i znaki	Liczy lat	Miara			Zaciężne				Nazwisko odstawcy	Gmina, miejsce mieszkania i Nr. domu odstawcy	Cena remontów w złotych	Cena przeciętna szacunkowa w złotych		Przeznaczono do
				miar	cali	sztrychów	konie wierzchowe do jazdy	konie wierzchowe do artyl.	konie do cięż. pociąg.	zwierzęta juczne				cyframi	słowami	
4. kwietnia 1875.	1	Klacz jasnokasztanowata bez skazy	6	15	3	.	.	1	.	.	Jan Holler	Wiedeń, VIII. dzielnica, Josefsstadt, Albertgasse Nr. 12.	250	.	.	pułku artyleryi Nr. 10.
.	2	Wałach kary bez skazy	6	15	2	.	.	.	1	.	dto.	dto.	250	.	.	dto.
.	3	Klacz kara z gwiazdką	6	15	1	.	.	.	1	.	dto	dto.	.	240	dwieście czterdzieści	batalionu obrony krajowej

N. N., oficer rachunkowy.

N. N., oficer sztabowy lub wyższy zaciągowy.

N. N., prezes komisyi poborowej.

N. N., weterynarz (konował).

Komisya poborowa Nr. . . . .

Wzorzec, dodatek Nr. 3.

Okrąg poborowy N. N.

Lista zaciągu oraz przeniesienia

koni (zwierząt jucznych) oddanych do (pułku artyleryi Nr. 10).

Nr. zaciągu	Maść, płeć i znaki	Liczy lat	Wzrost			Zaciężne				Cena remontów	Cena przeciętna szacunkowa w złotych		Rekwizyta				Uwaga
						konie			zwierzęta juczne								
						wierzchowe		do ciężkich pociągów									
			miar	cali	sztrychów	do jazdy	do artyleryi				cyframi	literami	uździenica	uzda	worek na obrok	bez podkucia z ryczałtowem na podkucie	
1	Klacz jasno-kasztanowata bez skazy	5	15	3	.	.	1	.	.	250	.	.	1	1	1	.	
1	Wałach kary bez skazy	6	15	2	.	.	.	1	.	250	.	.	1	1	1	.	

W dniu zaciągu oddano z powyższemi rekwizytami.

N. N.,
oficer rachunkowy.

N. N.,
oficer sztabowy lub wyższy zaciągowy.

N. N.,
weterynarz (konował).

Komisya poborowa Nr. . . . .

Okrąg poborowy N. N.

Raport dzienny

o zaciągu koni (zwierząt jucznych) dnia . . go . . . .

Z rozkładu przypada			Dnia go zaciągnięto po						Poprzednio zaciągnięto			Zatem trzeba jeszcze zaciągnąć			Wydano złotych	Uwaga
			cenie remontów			cenie szacunkowej										
koni		zwierząt jucznych	koni		zwierząt jucznych	koni		zwierząt jucznych	koni		zwierząt jucznych	koni		zwierząt jucznych		
wierzchowych	pociągowych		wierzchowych	pociągowych		wierzchowych	pociągowych		wierzchowych	pociągowych		wierzchowych	pociągowych			
120	130	.	40	90	.	.	.	.	60	30	.	20	10	.	32.500	Konie te były przystawione dobrowolnie w myśl §. 12. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873.

N. N.,
oficer sztabowy lub wyższy zaciągowy.

N. N.,
prezes komisyi poborowej.

N. N.,
oficer rachunkowy.

Na exemplarzu, który ma być posłany do Komendy jeneralnej (wojskowej).

Z koni (zwierząt jucznych) zaciężnych przeznaczone, a mianowicie:

(na przykład)

Do szwadronu uzupełniającego pułku dragonów Nr. 3 . . . 40 koni wierzchowych;

do pułku artyleryi polowej Nr. 10 . . . . 90 koni pociągowych.

Komisya poborowa Nr. . . . .

Okrąg poborowy N. N.

Wzorzec, dodatek Nr. 5.

Numer zaciągu			Cena remontowa	Cena szacunkowa
koni		zwierząt jucznych		
wierzchowych	pociągowych			

Komisya poborowa Nr. . . . . .   **Wzorzec, dodatek Nr. 6.**

Okrąg poborowy N. N.

Protokół szacunkowy

koni (zwierząt jucznych), klasyfikowanych jako zdatne do służby wojennej.

Dzień zaciągu	Nazwisko właściciela konia (zwierzęcia jucznego)	Gmina, miejsce mieszkania Nr. domu	Maść, płeć i znak	Wiek	Wzrost			Cena szacunkowa			Cena szacunkowa przeciętna		Uwaga
					miar	cali	sztrychów	1	2	3	cyframi	literami	
								taxatora					
			konia (zwierzęcia jucznego)					złotych			złotych		
4. kwietnia 1875.	Jan Holler	Wiedeń, dziel. VIII. Josefstadt, Albertgasse Nr. 12	Klacz kara z gwiazdką	6	15	1	.	230	250	240	240	Dwieście czterdzieści	

N. N.,
drugi urzędnik administracyjny.

N. N.,
oficer sztabowy lub wyższy zaciągowy.

N. N.,
prezes komisyi poborowej.

N. N.,
oficer rachunkowy.

Komisya poborowa Nr. . . . . **Wzorzec, dodatek Nr. 7.**

Okrąg poborowy N. N.

Konsygnacya

kwot wypłaconych za odstawione remonty.

Imię i nazwisko odstawcy	Gmina, miejsce mieszkania, Nr. domu	Ilość i gatunek odstawionych remont			Nr. zaciągu tychże	Po		Kwota ogółem wypłacona w złotych		Własnoręczny podpis odstawcy w dowód odebrania	Uwaga
		koni		zwierząt jucznych		cenie remontowej	cenie szacunkowej	cyframi	mówię:		
		wierzchowych	pociągowych			w złotych					
Jan Holler	Wiedeń, dzielnica VIII Josefstadt Albertgasse Nr. 12	1 . .	. 1 1	. . .	1 2 3	250 250 .	. . 240	. . 740	siedmset czterdzieści	Jan Holler	
	Razem .										

Ogółem wydano . . . zł. mówię: . . . . złotych.
Sprawdzono i poleca się wypłacić.

Wiedeń dnia . . . kwietnia 1875.

N. N., oficer rachunkowy. N. N., prezes komisyi poborowej. N. N., oficer sztab. lub wyższy zaciągowy.

Okrąg poborowy

Wzorzec, dodatek B.

Wykaz

koni (zwierząt jucznych) nadliczbowych, do służby zdatnych.

Koni		Zwierząt jucznych	Razem	Uwaga
wierzchowych	pociągowych			

Kraj (okrąg administracyjny)

Wzorzec, dodatek C.

Wykaz

koni (zwierząt jucznych) nadliczbowych, do służby zdatnych w okręgu administracyjnym N. N.

Koni		Zwierząt jucznych	Razem	Uwaga
wierzchowych	pociągowych			

Nr. 5.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, rolnictwa i obrony krajowej z dnia 1. sierpnia 1873.

o corocznem wykazywaniu i utrzymywaniu przeglądu ilosci i jakości koni (z wierząt jucznych) do rozkładu kontyngensu, który w razie uruchomienia armii ma być dostarczony.

§. 1.

Ponieważ kontyngens koni (zwierząt jucznych), w razie uruchomienia siły zbrojnej na królestwa i kraje w radzie państwa reprezentowane przypadający, ma być rozłożony na te królestwa i kraje, tudzież na poszczególne okręgi poborowe, podług tego, ile koni dostarczonych być może, przeto władze administracyjne są obowiązane składać corocznie przy pomocy zwierzchności gminnych, a względnie przy pomocy przełożonych nad obszarami dworskiemi, ze społeczności gminnej wyłączonemi, wykazy ilości i jakości koni (zwierząt jucznych) znajdujących się wich okręgach (§. 4. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873, (Dz. u. p. Nr. 77.) z szczególnym względem na zdatność tychże do służby wojennej.

§. 2.

W tym celu właściciele koni są obowiązani zawiadamiać corocznie zwierzchność gminną (przełożonego nad obszarem dworskim), ile koni posiadają, i takowe stawiać przed komisyą dla obejrzenia i poklasyfikowania.

Ten sam obowiązek cięży na właścicielach zwierząt jucznych, i wszystko co w zamieszczonych poniżej przepisach jest zalecone pod względem wykazywania, przyprowadzenia i utrzymywania w naoczności koni, ma być stosowane także i do zwierząt jucznych.

§. 3.

O koniach, wzmiankowanych w §. 8. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. (Dz. u. p. Nr. 77.) pod *a)* i *e)* nie trzeba corocznie uwiadamiać, ani ich przyprowadzać.

O koniach wzmiankowanych tamże pod *b)*, *c)*, *d)* trzeba wprawdzie uwiadamiać, są atoli wolne od przyprowadzania.

§. 4.

Uwiadomienia o ilości koni należy czynić corocznie w czasie od d. 20. do ostatniego września.

§. 5.

Właściciele koni w większych miastach będą używali do uwiadomień o swoich koniach blankietów wydrukowanych podług wzorca A, które zwierzchność gminna ma im wydawać bezpłatnie. Wzorzec A.

§. 6.

W innych gminach właściciele koni zawiadamiają zwierzchność gminną (przełożonego nad obszarem dworskim) o koniach swoich ustnie, a to przy wyjawieniu szczegółów we wzorcu A wyrażonych, i w okresie wzmiankowanym w §. 4.

§. 7.

Na podstawie uwiadomień podług przepisów §§. 4.—6. uczynionych, zwierzchność gminna (przełożony nad obszarem dworskim) winna zapisać poszczególnych właścicieli koni, i ich konie w wykazie podług wzorca B sporządzonym, konie całej gminy obejmującym, a to w porządku stosunkom miejscowym odpowiadającym, n. p. podług dzielnic miasta, osad, numerów domów i. t. d. Wzorzec B.

Wykaz ten ma być należycie zamknięty, ze względu na przyszłe oględziny komisyjne i klasyfikacyę koni (§§. 9. i 10.) sporządzony w dwóch exemplarzach i ma w tej mierze służyć za podstawę.

§. 8.

Komisyjne oględziny i klasyfikacya koni będą się odbywały na teraz corocznie a to dopóty, aż będzie uzyskany dokładny przegląd zasobności poszczególnych krajów i okręgów, poczem można będzie odbywać tę czynność w dłuższych odstępach czasu. Czynność ta powinna zaczynać się ile można zaraz po terminie wyznaczonym w §. 4., a kończyć się przed upływem miesiąca października.

Takowa powinna odbywać się w obecności komisyi, złożonej z naczelnika gminy lub zastępcy przezeń wyznaczonego, ze znawcy doświadczonego w rzeczach tyczących się koni, i dwóch członków reprezentacyi gminnej, należących jeżeli można do właścicieli koni.

W komisyjnych oględzinach koni, znajdujących się na wyłączonym obszarze dworskim, będzie brał udział, oprócz przełożonego nad obszarem dworskim i znawcy, także wójt odpowiedniej gminy lub jego zastępca.

§. 9.

Znawcę przydaje komisyi władza administracyjna powiatowa, wybierając go zpomiędzy osób do tego zdatnych, w siedzibie komisyi lub w pobliżu zamieszkałych, a podejmujących się tej czynności bezpłatnie.

Gdyby takich osób nie było, władza administracyjna powiatowa powinna w czasie właściwym zgłosić się do władzy wojskowej, aby ta wyznaczyła znających się na koniach oficerów stałego wojska lub obrony krajowej, w czynnej służbie lub na emeryturze będących, albo też weterynarzów, lub uzdatnionych konowałów.

Należy prosić o to władzy wojskowej, nie szukając innych osób także i wtedy, jeżeli w miejscu lub sąsiedztwie znajdują się znawcy wojskowi powyższej kategoryi.

§. 10.

Dzień i miejsce oględzin komisyjnych wyznacza władza administracyjna powiatowa w porozumieniu z naczelnikiem gminy (przełożonym obszaru dworskiego).

Jeżeli ilość koni nie jest zbyt wielka, oględziny komisyjne mogą odbyć się także w gminie sąsiedniej, a władza administracyjna powiatowa winna zarządzić taki podział w szczególności także ze względem na ilość znawców, którymi może rozporządzać.

W gminach bardzo rozległych, mających wielką ilość koni, należy wyznaczyć więcej miejsc do dostawienia koni, a w razie potrzeby także więcej komisyj podług stosunków miejscowych.

Władza administracyjna powiatowa powinna w ogóle mieć wzgląd na to, ażeby dostawianie koni było dla ich właścicieli jak najmniej uciążliwem: jest zatem jej obowiązkiem wyznaczać na komisyjne oględziny takie dnie i takie miejsca, które dla właścicieli koni są najdogodniejsze.

§. 11.

Przyprowadzone konie (zwierzęta juczne) klasyfikuje komisya podług następujących kategoryj:

1. Prawnie uwolnione.

W tym względzie komisya winna obliczyć ogólną ilość koni (zwierząt jucznych) każdego właściciela, podlegających uwolnieniu dla jednej z przyczyn, wzmiankowanych w §. 8. ustawy z dnia 16. kwietnia 1873. pod *b)*, *c)*, *d)* *f)* i *g)*.

2. Niezdatne.

W rzędzie niezdatnych do służby wojennej umieszcza się te konie (zwierzęta juczne), które

a) podlegają widocznym wadom, bezwarunkowo nie pozwalającym ich używać;
b) których wiek jest taki, że do pierwszego przyszłego stycznia nie skończą czwartego roku lub przejdą dwunasty;
c) konie wierzchowe jazdy, mające mniej niż 14 miar 3 cale;
d) konie pociągowe, mające mniej niż 15 miar 2 sztrychy;

e) konie juczne i muły, mające mniej niż 14 miar, i
f) osłomuły, mające mniej niż 13 miar.

3. Zdatne, a mianowicie:
a) pod wierzch,
b) do pociągów,
c) do dźwigania ciężarów.

§. 12.

Klasyfikacyę należy uwidocznić w przeznaczonych na to rubrykach wykazów B (§. 7.), które się, jeżeli potrzeba, prostują.

Jeden exemplarz tego wykazu, który podpisują wszyscy członkowie komisyi, zostaje u zwierzchności gminnej (przełożonego nad obszarem dworskim), drugi zaś exemplarz taż zwierzchność przedstawia władzy administracyjnej powiatowej najpóźniej do d. 10. listopada.

§. 13.

Jeżeli konia nie można przyprowadzić, przyczynę tego należy oznajmić w czasie właściwym zwierzchności gminnej (przełożonemu nad obszarem dworskim), albo komisyi.

Poszczególne przypadki nieprzyprowadzenia koni należy wyrazić ryczałtowo w wykazie komisyi. Jeżeli bardzo wiele koni nie przyprowadzono, należy zarządzić nowe oględziny później.

Jeżeli zachodzą okoliczności wymagające szczególnych środków, władza administracyjna powiatowa zarządza takowe, lub gdyby wychodziły poza jej zakres działania, czyni przedstawienie do władzy administracyjnej krajowej.

§. 14.

Władza administracyjna powiatowa, na podstawie wykazów złożonych przez poszczególne gminy (obszare dworskie), sporządza podług wzorca C wykaz dla każdego zosobna okręgu poborowego, i wykaz ten posyła władzy administracyjnej krajowej przed końcem listopada. Wzorzec C

§. 15.

Władza administracyjna krajowa, na podstawie złożonych jej wykazów z każdego okręgu poborowego, zestawia podług wzorca D ogólny wykaz swego okręgu administracyjnego, i posyła go przed końcem grudnia Ministerstwu obrony krajowej i Ministerstwu rolnictwa. Wzorzec D.

§. 16.

Władze administracyjne winny czuwać nad tem, aby wszelkie czynności urzędowe, które na zasadzie tego rozporządzenia mają być podjęte, wykonane były z należytą dokładnością.

Winny udzielać czynnikom podwładnym odpowiednie wskazówki, i ażeby ubezpieczyć należyte wykonanie, uczestniczyć od czasu do czasu w komisyjnych oględzinach koni.

§. 17.

Zwierzchności gminne (przełożeni obszarów dworskich) są w szczególności obowiązani przypominać właścicielom koni w stosownym czasie obowiązek uwiadomienia o swoich koniach (§. 4.), i oznajmić im wcześnie dnie i miejsca wyznaczone na oględziny komisyjne.

§. 18.

Właścicieli koni, którzy w czasie właściwym nie złożą uwiadomienia o swoich koniach lub ich nie przyprowadzą, a dostatecznie z tego się nie usprawiedliwią, będą karani podług rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857. (Dz. u. p. Nr. 198.).

§. 19.

W miastach, mających własny statut gminny, władza gminna, czynności władzy administracyjnej powiatowej pełniąca, podejmować będzie czynności urzędowe, które w rozporządzeniu niniejszem polecone są władzy powiatowej.

§. 20.

Druki do wykazów A i B potrzebne, daje do rozporządzenia władzom administracyjnym i gminom (obszarom dworskim) Ministeryum wojny państwa.

§. 21.

Termin wykazywania, oględzin i klasyfikacyi koni w roku bieżącym w Wiedniu, ze względu na zachodzące wyjątkowe stosunki, będzie wyznaczony osobnem rozporządzeniem.

§. 22.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Auersperg r. w. ***Banhans*** r. w. ***Horst*** r. w.

Uwiadomienie.

Imię i nazwisko właściciela koni (zwierząt jucznych)	Mieszkanie tegoż (dzielnica miasta, ulica Nr. domu)	Tenże posiada w gminie następujące konie (zwierzęta juczne).				Z tych koni nie skończą do d. 1. stycznia przyszłego roku czterech lat życia
		ogierów	wałachów	klaczy	razem	
Jan Haller	VIII, Josefstadt Albertgasse Nr. 12.	1	8	2	11	1

Wzorzec B.

W y k a z

koni (zwierząt jucznych) w gminie N. N. (miasta Wiednia) w roku . . . wykazanych i klasyfikowanych.

1	2	3				4					5	
Imię i nazwisko właścicieli koni (zwierząt jucznych)	Mieszkanie tychże (dzielnica miasta, ulica, Nr. domu)	Ci posiadają w gminie następujące konie (zwierzęta juczne)				Z wykazanych koni (zwierząt jucznych) klasyfikowano jako:					Pomiędzy końmi niezdatnemi jest tych, które do dnia 1. stycznia przyszłego roku nie skończą jeszcze czwartego roku życia	Uwaga
								zdatne				
		ogierów	wałachów	klaczy	razem	prawnie uwolnione	niezdatne	pod wierzch	do pociągu	do dźwigania ciężarów		
Jan Haller	Dziel. VII Albertgasse Nr. 2.	1	8	2	11	1	1	1	8	.	1	
Karol Hermann	„ „ „ „ 4.	.	2	5	7	2	3	.	2	.	1	
Wacław Hofmann	„ „ „ „ 6.	.	1	1	2	.	2	.	.	.	1	
Aloizy Kögl	„ „ „ „ 8.	.	.	2	2	.	.	.	2	.		

Uwaga. Rubryki 1, 2, 3 wypełnia zwierzchność gminna, wszystkie zaś inne komisya klasyfikacyjna.

owiat administracyjny N. N.

Wzorzec C.

Okrąg poborowy N. N.

W y k a z

koni (zwierząt jucznych), w okręgu poborowym N. N. w roku . . . . wykazanych i klasyfikowanych.

Ilość koni (zwierząt jucznych), znajdujących się w okręgu poborowym, a mianowicie:				Z tych klasyfikowano jako:					Pomiędzy niezdatnemi znajdują się konie, które do 1. stycznia przyszłego roku nie skończą jeszcze czwartego roku życia	Uwaga
				prawnie uwolnione	niezdatne	zdatne, a mianowicie:				
ogierów	klaczy	wałachów	razem			pod wierzch	do pociągu	do ciężarów		

Kraj (okrąg administracyjny).

Wzorzec D.

Wykaz

koni (zwierząt jucznych), w kraju (okręgu administracyjnym) N. N. wykazanych i klasyfikowanych.

Ilość koni (zwierząt jucznych), znajdujących się w okręgu administracyjnym				Z tych klasyfikowano jako:					Pomiędzy niezdatnemi znajdują się konie, które do 1. d. stycznia przyszłego roku nie ukończą jeszcze czwartego roku życia	Uwaga
				prawnie uwolnione	niezdatne	zdatne a mianowicie:				
ogierów	wałachów	klaczy	razem			pod wierzch	do pociągu	do ciężarów		